

10. [Ingen Procurator maa, under 50 Rdlrs Straf, fremkomme for Høieste-Ret med den Undskyldning, ej at have faaet Documenterne tidlig nok til Eftersyn, og derfor begiere Dilation, eftersom Kongen Sig Selv alene vil have forbeholden, at gjøre Naade og Forandring i det, Han har paabudet.]

11. [Sagerne skal foretages efter følgende Orden: Først alle kiøbenhavnse og siellandske, saavel Commissions- og Obligations-, som andre Sager, som did indstevnes; dernæst paa lige Maade de fyenske og smaalandske, derefter de jyske og de bornholmske, siden de norske, først de syndenfieldske, samt herefter de nordenfieldske, og endelig allersidst de vestindiske.]

12. [Over-Dommere, Commissarier, Ride-mænd og andre, hvis Domme og Forretninger lige for Høieste-Ret indstevnte ere, skal til den Tid, paa hvilken Sagerne blive foretagne, enten personligen møde for Høieste-Ret, eller og ved deres beskikkede Fuldmægtige fremsende deres skriftlige Indlæg paa korteste Maade forfattet, hvori de tydeligen have at forestille Sagens rette Beskaffenhed, saa og at forklare, hvorpaa de deres Domme og Forretninger harve grundet; hvilket og af den mundtlig bør skee, naar de i egne Personer møde.]

13. [Og skal Parterne de Breve og Documenter, som herefter af dem i Høieste-Ret vorde fremlagte, enten selv paaskrive, eller og ved deres Fuldmægtige lade paategne, at de dem tilhøre; paa det slige Documenter dem igjen af Justits-Secretairen, naar Tid er, desrigtigere kan tilstilles og udleveres.]

14. [Ingen Breve eller Documenter maae i Høieste-Ret fremlægges, som ikke ere skrevne paa den rette Sort stemplet Papiir; undtagen i de Sager, som General-Fiscalen eller andre paa Kongens Vegne have at udføre; Agter ellers nogen at betiene sig af sadanne Breve og Documenter, som enten paa fremmede Steder ere forhvervede, hvor stemplet Papiir ikke kan bekommes, eller af Missiver og andre Breve, som ikke paa stemplet Papiir pleie at skrive, da skal de dem ved Notarius Publicus paa den rette Sort forordnede Papiir først lade udcopiere, og siden Copien tilligemed Originalen i Høieste-Ret fremlægge.]

15. [Alle indlægge, som i Høieste-Ret fremføres, skal være paa korteste Maade klarligen for-

fattede, hvilke og, saavel som alle andre Documenter, som parterne til deres Sagers Oplysning agter at bruge, paa Dansk skal indrettes.]

16. [Og skal Parterne, i hvis enten skriftlige eller mundtlige i Rettergangen forhandles, altid rettes deres Ord og Tale til Kongen alene, hvad heller Han Selv er tilstede eller ikke, saa og med Beskedenhed deres Sager forebringe, saavel som, medens de for Retten staae, sig for al Skiælden, Smelden, Løigten, Sværgen, Banden og deslige Uskikkeligheder entholde, og, hvad heller Dommen gaer dem med eller imod, med lige Respect fra Retten sig igjen begive.]

17. [Ingen maa Breve eller Beviisligheder i Høieste-Ret forekomme eller oplæse lade, som ej for dem, der i Sagerne have dømt, have været forhen fremførte, med mindre den, som sig deraf agter at betiene, med sin Eed bekræfter, at han om saadanne Breve og Beviisligheder ej her været videndes, eller har kundet bekomme dem, før Dom i Sagen for Ober-Retten var afsagt.]

18. [Paa det Høieste-Ret med unødigt Vidtløftighed ej skal opholdes, maa ingen lade læse eller tale noget, som Sagen ej vedkommer, langt mindre Dommeren eller andre med ufine, ubevqems ærerørige Ord angribe, eller og fremføre noget, for at beskiette enten sin Vederpart eller Dommeren; Saa maa og ikke nogen beraabe sig paa andre Folkes Love og ] Frr., ej heller understaae sig at forklare Kongens Lov, i hvad Tilfælde det og kan være; men skal med al muelig Korthed drive sin Sag, og dermed lade sig nøie, at han andrager Anledningen til Sagen, og gjør beviisligt af Brevene det han enten søger eller beskylder en anden for, eller hvori han uretteligen søges eller beskyldes, og derpaa gjøre Irettesættelse; Der maa og ingen beskylde enten sin Vederpart eller Dommeren for vitterlig Uret, med mindre han det skielligt kan bevise.

19. Ingen Procurator maa bruge nogen Raisoner, som ikke er grundet paa Loven, hvorved Retten opholdes, og Parterne i saa Maade forarsages Bekostninger og Tids-Spilde; han maa ej heller lade oplæse noget Unyttigt, hvis Contenta med et Par Ord kan refereres, og af Contra-Parten, uden videre Tids-Spilde, tilstaaes, ej heller, naar et Document skal oplæses, forud referere dets Contenta, og siden derover perorere; men alene sige, hvad han af Documentet, som skal oplæses vil bevise, og siden, naar det er oplæst,